

bevokset før den 1. marts 1961. Forbudet, som der kan dispenseres fra af fredningsnævnet, har vist sig vanskeligt at administrere og foreslås derfor afløst af den generelle 2 m zone. En 2 m bræmme vil betyde, at ca. 105 m² pr. fortidsminde udtages af dyrkning. På landsbasis betyder det, at 189 ha udgår af dyrkning. Samtidig vil en del skovarealer kunne beplantes, således at det samlede nettotal for ændring af arealernes produktionsstatus er praktisk taget uændret.

Der vil kunne gives dispensation fra dyrkningsforbudet. For så vidt angår genplantning i skove vil dispensationer til plantning på fortidsminderne og i 2 m zonen blive givet på betingelse af driftsfrskrifter for fortidsminderne nære omgivelser, således at der tages hensyn til såvel skovdriften som fortidsminderne bevarelse.

Om baggrunden for, at bestemmelsen ikke regulerer anvendelsen af kemiske bekæmpelsesmidler, henvises til afsnit 6 i de indledende bemærkninger til §§ 3-7.

For såvidt angår forbudet mod anvendelse af metaldetektorer følger forslaget en rekommendation fra Europarådet.

Til § 14

Bestemmelsen svarer til den gældende § 49 i naturfredningsloven.

Til §§ 15-19

Beskyttelseslinier

1. Indledning

Naturfredningsloven indeholder i kap. VI og VII bestemmelser om bygge- og beskyttelseslinier. Konkrete fravigelser fra bygge- og beskyttelseslinier kræver tilladelse fra fredningsnævn med mulighed for klage til Overfredningsnævnet. Fredningsnævnene behandler årligt ca. 2.000 sager og Overfredningsnævnet årligt ca. 150 sager herom. Tilladelse til ophævelse af en bygge- eller beskyttelseslinie eller dele deraf meddeles af miljøministeren (Skov- og Naturstyrelsen). For så vidt angår skovbyggelinien og sø- og åbeskyttelseslinien har udviklingen vist, at disses selvstændige betydning i landzone er svindende, idet de fleste af hensynene kan varetages på anden måde. Et byggeri, der kræver dispensation fra en bygge- eller beskyttelseslinie, vil ofte tillige kræve tilladelse efter lov nr. 388 af 6. juni 1991 om planlægning. De hensyn, der varetages ved administrationen af skovbyggelinien og sø- og åbeskyttelseslinien, når det drejer sig om byggeri m.v., kan indarbejdes og vare-

tages i zonetlovsadministrationen med enkelte undtagelser.

Det foreslås derfor, at bestemmelserne om *skovbyggelinien* og *sø- og åbeskyttelseslinien* vedrørende byggeri m.v. i landzone udgår som selvstændige bestemmelser i lovforslaget, idet hensynene indarbejdes i administrationen af zonebestemmelserne i planlægningsloven.

Sø- og åbeskyttelseslinien opretholdes dog som selvstændig bestemmelse i lovforslaget i landzone, for så vidt angår tilplantning og terrænændringer, idet planlægningsloven ikke kan varetage disse hensyn. Administrationen af den henlægges til amtsrådene.

For så vidt angår byzone- og sommerhusområder opretholdes disse beskyttelseslinier for at sikre en fortsat varetagelse af beskyttelseshensynene og for at sikre kommunalbestyrelsen fortsat mulighed for inden for beskyttelseslinierne at regulere byggeri uden forudgående lokalplan. Administrationen af disse byggelinier henlægges til kommunalbestyrelserne.

Strandbeskyttelseslinien, *kirkebyggelinien* samt *fortidsmindebeskyttelseslinien* skønnes fortsat at have en væsentlig selvstændig betydning. Hensynene bag disse beskyttelseslinier er især at varetage nationale interesser. Disse beskyttelseslinier opretholdes derfor som selvstændige bestemmelser i lovforslaget med stort set samme indhold som i den nugældende naturfredningslov.

Det foreslås, at administrationen af *strandbeskyttelseslinien* overføres til amtsrådene.

Kirkebyggelinien, der indskrænkes til landzone, overføres til amtsrådene.

For så vidt angår *strandbeskyttelseslinien* og *kirkebyggelinien* har den praksis, der hidtil har været fulgt, været meget restriktiv. Den betydning, der tillægges den restriktive administration af bestemmelsen om strandbeskyttelseslinien, er blandt andet tilkendegivet ved forskrifter om, at dispensation kræver tilslutning fra alle fredningsnævnets medlemmer. Ved en overførsel af nævnenes kompetence til amtsrådene forudsættes, at denne restriktive praksis opretholdes, således som den er afspejlet især i Overfredningsnævnets praksis i klagesager, jf. meddelelsesbladet »Overfredningsnævnet orienterer«. Der er derfor foreslået en hjemmel for miljøministeren til at udstede nærmere regler for administrationen af blandt andet beskyttelseslinierne. Der henvises til lovforslagets § 67 og bemærkningerne hertil.

Også *fortidsmindebeskyttelseslinien* overføres til amtsrådene. Men her gør der sig specielle forhold gældende, idet administrationen heraf kræver særlig sagkundskab, f.eks. kulturhistorisk eller arkæologisk. Miljøministeren kan bestemme, at amtsrådet